

København går til valg

Vejen Frem

RETSPOLITISK UGEBLAD

Nr. 9

36. Årgang

28. februar 1970

PRESSENS ANSVAR

Den ting er, at de borgerlige partier har pressemonopol (næsten) her i landet. En anden ting er, at de udnytter det groft. Det er i særdeleshed interessant at konstatere, at den store bovlandspresse har så lidt realitetsans, at den troskyl-digt graver videre på sin egen grav uden at tænke på, hvor den havde sin abonnent-side er fyldt med tekstklammer for Venstre-kandidater, mens andre partier må betale i dyre domme for deres annoncer-tilbud. Et enkelt

venstreblad har endog tilladt sig den flothed at udele i de andre partiers annoncer forud for valgkampen. Det er "Herring Folkeblad". Det er nok på grund af den linie, "Jyllands-Posten" har så stort oplag i Herring-området.

Der burde ellers være savei demokratiske som selvskendte til at vælge en anden linie.

Denne bladgruppe står midt i en vældig omstillingsproces. - Landdistrikterne, hvor den havde sin abonnent-kreds, affolkes. Der må findes kompensation for det tabte oplag i byerne. Desuden er partiet Venstre viggende de fleste steder, og Venstre-pressens oplagstal

John Bech

står i misforhold til antallet af Venstre-stemmer.

Det gør de konservative oplagstal også. Men disse blade har forlængst indset faren ved en hård politisk linie. De har valgt den udvej at afpolitisere sig.

Bladdøden, der har indskrænket befolkningen valgmuligheder i informationskilder, turde have pålagt de blade, der overlever, en forpligtelse til alsidig information. Men Venstre-pressen mæser videre i samme spor som hidtil og udnytter hele deres tekniske kapacitet og journalistiske evne i den enspolerede politiske propagandas tjeneste.

Der findes heldigvis undtagelser - også i Venstre-pressen - men de er så få, at de kan tælles på én hånd. De redaktører, som lægger denne linie, er de samme, som i tide og utide råber op om den frie presse.

Den frie presse i det moderne "én by - én avis"-samfund er en presse, der har sine meninger og hævder dem - i lederspalterne - men som ikke udnytter sin monopol-position til politisk fordel for et bestemt parti. I den forstand er der få Venstre-blade, der kan kalde sig frie. Det er ubegrænseligt, at de øvrige ikke forstår, at de gør demokratiet og sig selv en bjørnetjeneste.

John Bech.

i „Støj - Røg - Møg“

AF KAJ HARBØLL

Ja, de grimme ord i overskriften stammer fra den anonyme, Socialdemokratiet havde i de københavnske distriktsblade i sidste uge. Mange har sildret med mig underet sig over, at denne annonce med grimme ordende skorstene, der sventede byen sort, var indrykket netop af det parti, der i 50 år har haft flertal alene i byen og i de sidste 4 år sammen med de øvrige socialpartier et betydeligt flertal på 37 ud af 55 medlemmer af Københavns borgerepresentation.

Støjen

Den intensive trafik giver en betydelig støj. Men kommunen har forværet den ved som hovedmiddel til trafikregulering at opbevare i hundredevis af lyskurve. Det giver både forøget støj og forøget luftforurening, når i tusindvis af biler døgnnet rundt standser op for rødt lys, går i longang og pany accelererer op for grønt. Da H. C. Andersens Boulevard fik form af motorgade, foreslog Retsforbundet, at den skulle føres under Rådhuspladsen i en tunnel i stedet for igennem en række lyskurve. Det ville have givet mindre støj og os, gjort pladsen mere attraktiv for både byens borgere og gæster. Dette burde være gennemført både på Rådhuspladsen og i årenes løb i en række af de vigtigste trafik-kryds. Det ville ikke alene have fjernet støj- og luftforurening, men ville også have lettet trafikken af trafikken, så den havde mindre af den kostbare gadeplads.

Røgen

Røg og giftige luftarter udgør den mest akutte fare for Københavns indbyggere. Teknikere har advaret i årevis. På Nordtørs konferencen for nylig blev det fremhævet, at luftens indhold af svovldioxid nu er så stort, at sandstensmure og monumenter går en hurtig ødelæggelse i møde, og at kobberrøge, der tidligere var 30 år om at irre, nu bliver grønne på 5-6 år. Lunger og luftveje hos byens borgere er ikke meget mere modstandsdygtige end sandstensmure og kobberrøge. Men hvem er da den største skylder? Det er Københavns kommuner. Alene byens varmemærker sender årlig 12.000 tons svovldioxid ud i luften (vet. Leif Larsen: „Vi ødelægger Danmark“). Det sker, fordi man køber den billigste olie med det højeste svovlindhold. Uden nogen eksakt investering kunne København for år tilbage have bidraget til en renere luft ved at anvende en olie med en syvendedel af det svovlindhold, der findes i den hidtil anvendte olie. Merudgiften ville kun være en brøkdel af det overskud, flernavarmerkerne giver. Det socialistiske flertal snakker og fortægger sig intet. Retsforbundet foretrækker handling.

Møg

Ja, her drejer det sig jo i første række om kloakudløbene i Øresund. Københavns største indsats for at hindre os i at blive syge af dette spildevand har været at nedlægge søbadeanstalterne i København. Nærliggende havde det måske været, om man i løbet af de sidste 50 år havde foretaget sig noget mere konstruktivt for at holde Øresund rent.

Møgbliger

Denne betegnelse kan vi vist nok bruge om en stor del af de

40.000 saneringsmøder boliger i København. Socialdemokraterne har været så distilge også i en valgannonce at vise billeder fra slumbælgende og forsure, at man nu vil gøre noget ved det. Men vælgerne vittelig vil være så glæsomme, at de vil tro på den efter det lidet, der hidtil er sket? - Med det tempo bliver vi ikke færdige med saneringen, hverken i dette eller næste århundrede. I engelske byer, at Københavns størrelse har man i en årrekte saneret 5000 skumme boliger om året. Hvis vi havde gjort det samme, ville vi snart kunne se en ende på saneringen. De store saneringsvartorer på Nørrebro og Vesterbro var et resultat af spekulationsbyggeriet i 1850'erne. Det var ikke misten, man spekulerede i. Det var i de store prissvingninger på jorden, som var en følge af befolkningstveksten.

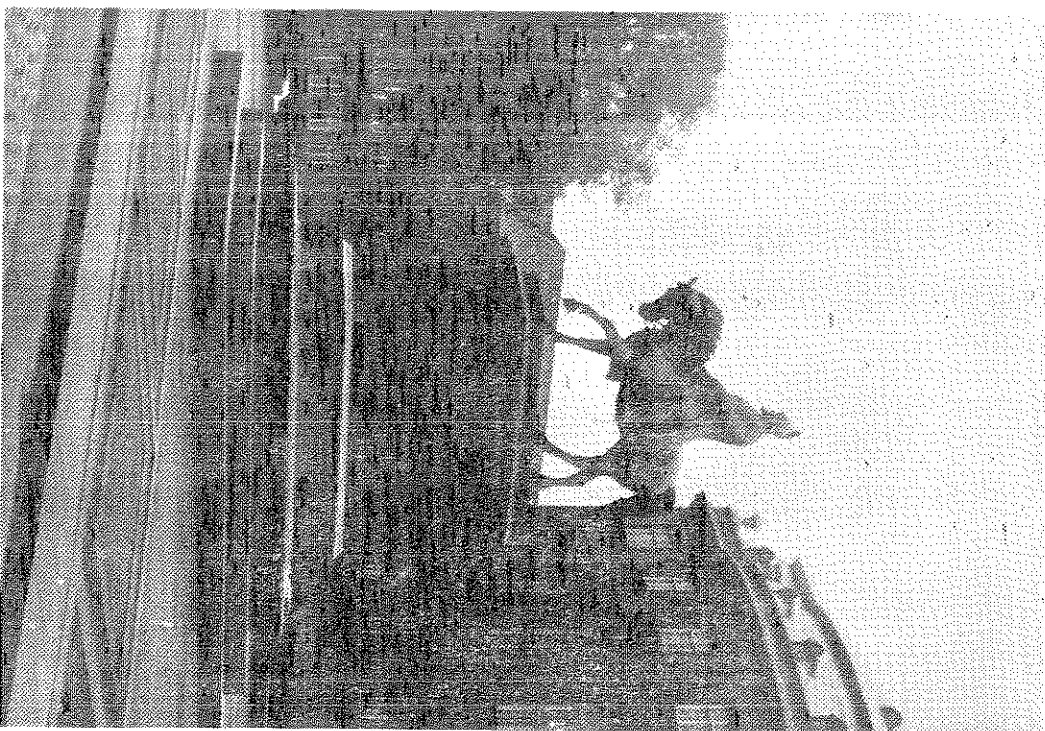
Kaj Harbøll

Disse stigninger er siden fortsat, så de nu er nået til 10 milliarder, et beløb, som Københavns frimodigt har forværet til tilfældige jordejere i tidens løb på bekostning af byens skatteydere. Retsforbundet har i 50 år påpeget, hvorledes dette problem løses.

Det er ikke alene en forudsætning for afskaffelse af skatter, men også for at undgå fremtidig slem og løse boligproblemet. Lad os få rettet fortidens fejl og lægge et bedre grundlag for fremtiden.

Socialisterne fortæller sig i uarristisk indoktrinering og har svært ved at få øje på de enkelte problemer, der skal gribes håndfast an. Den konservative blok ser slet ikke problemerne. - Vi trænger til frisk luft i byen og handekraft på rådhuset. Lad os derfor denne gang bære os fornutigt ad og slemme for den tredje mulighed: Danmarks Retsforbund - LÆSE E.

KAJ HARBØLL.

Man der er noget sted, hvor resultaterne af kommunalvalgene vil blive studeret med større interesse end på Christiansborg?

Mellemsten - side 2 ✕ Retsraistolk i rådene - side 2 ✕ Trafik for milliarder - side 3 ✕ Vor mening - side 4 ✕ Kronik - side 4-5 ✕ Hr. statsminister - kære Hilmar Damsgaard - side 5 ✕ Danmark kunne være et skattemæssigt Tivoli - side 8

RADIKALISME

Det franske radikale partis vedligelse af det af Jean-Jacques Servan-Schreiber fortaltede politiske manifest er et interessant vidnesbyrd om, at den „borgelige radikalisme“ muligvis kan overleve. Det er åbenbart ikke som hos Det radikale Venstre, der ligesom gør en dyd af sin værdifulde pragmatisme (læs: af-idéologisering), og hvis placering i den moderat-konservative regerings-blok tilskyndende er uden nævneret i intern opposition; de radikale i Danmark er blevet „konservative“.

Servan-Schreiber erkender, at den gamle marxistiske model om en færdig herskerklasse, der udbytter arbejderklassen, ikke holder i det moderne højt udviklede samfund med dets hurtigt voksende mellemklasse, dets uddannede, sesatslokket og „manager“-gruppens fremkomst. På den anden side er han klar over, at den gennemslags kapitalisme må erstattes af grundlæggende reformer af fordelingspolitik og mobilitets karakter i et samfund, der tilstræber optimal økonomisk vækst.

Den skæve indkomst- og fornuftfordeling nedvanderger et andet syn på ejendomsretten. Servan-Schreiber er blot, om Servan-Schreiber og dermed altså nu de franske radikale går til roden. At de ikke er helt på afveje, fremgår af manifestets forslag om en vidtgående grundskyld – altså en erkendelse af, at de samfundsskabelige jordværdier (jorden) bør tilfalde samfundet. (De britiske liberale, der også går ind for grundskyld, sendte for få år siden en delegation til Danmark for at studere grundskyldsskyld, som man havde hørt meget om, men ak; den havde den socialdemokratiske-radikale flertalsregering netop afskaffet....).

Manifestets forslag om afskaffelse af arveretten til produktionsmidler blev som bekendt læmpet af den radikale kongres til kun at græde store foretagender. Det er da også kritisk om dette forslag blevet sagt, at det næppe var et fremskridt, at en ketlands- eller familjeløse fir-maer blot blev overtaget af store konglomerat. Det havde været klare i dette tilfælde at have erstattet arveretten med en testamentsregning netop afskaffet....).

K.F. Heidebrant
Revisor
Petersborgvej 29, Tlf. (08) 1231 12
9000 Aalborg

Th. Westergaard
Fagmand
Borgvold 21, Viby J.
Telf. (061) 41214

GUNNAR SØRENSEN
ALT 1 ELI
Bispensgade 39 – Hjørring
Telf. 429

OTTO JENSEN
Temerimester
Søgaardsvvej 23
Telf. Gentofte 5043

Trækontoret
Radhuspladsen 45 – København V.
14 71 32

lionsret, således som allerede Retsforbundets grundlæggere var inde på.

Det er også et spørgsmål, om skærpede arbejdsforhold og – især – en hård tornubeskæmning er særligt egnede midler til økonomisk udjevning. Her forekommer manifestets tanker om en adskillelse af den økonomiske og politiske magt og en mere effektiv monopolbekæmpelse langt mere løftede, ikke mindst hvis de ledsages af en skattefornyelse, med en mere retfærdig ligning og en lignestilling af lønmodtagere og selvstændige ejendomsbesiddere og lejere, gennem fjernelse af „fradragstiliser“ af enhver art.

Den sammenspisning mellem erhvervsfolk og politikere, som Servan-Schreiber angriber, kendes jo også herhjemme, hvor man ligefrem fra politisk side betvinger sig erhvervsorganisationernes tilslutning til enhver lov eller administrativ bestemmelse; så kan forbrugerne og skatteyderne sejle deres egen sø. Det franske radikale manifest går her virkelig radikalt til værks med loftet om i løbet af fem år at afskaffe alle subsidier til landbrug og industri. Noget tilsvarende har det nu eneste progressive liberale parti i Danmark, Retsforbundet, gang på gang foreslået. Men den nuværende regering øger erhvervsstøtten i stedet for at fjerne den (der kaldes sig forresten liberal).

Gennem en afvikling af subsidierne vil man opnå en hurtigere økonomisk vækst. Til gengæld må der så naturligvis, siger manifestet, sørges for omskolingsmuligheder for den arbejdskraft, der skal skifte erhverv, og der skal sikres midtstøtten og tryk ved for alle. Al snak om socialisering og derefter følgende bureaukratiske afviser, men arbejderne og funktionærerne skal have medbestemmelsesret i virksomhederne, ligesom der skal være demokratisk medbestemmelse på alle stadier i det fælles magtudøvelse. Efter danske forhold og traditioner vil virksomhedsdemokrati formentlig bedst kunne sikres dels gennem en klog ledelsespolitik med moderne motivationsteorier og udstedelse af medarbejderaktier, dels gennem aftaler mellem arbejdsmarkedets parter – det sidste navnlig under den selvløslige forudsætning, at aktionærerne bevares ubeskåret af ethvert lovgivningsindgreb; ellers kan lønmodtagerne jo ikke tilkæmpe sig forbedringer.

Ud fra de ønsker om en mere ligelig fordeling af produktionsresultater, som ellers præger manifestet, er det trist at se, at de franske radikale ejensynligt går kraftigt ind for forbrugsskatter. Da forbrugsskatter især MOMS er udpræget degressive, nødvendiggør de enorme indkomstoverskørser via det offentlige til de mindre bemidlede. Det er akavet, og det er udtryk for den mest banale konservative lønmodlissot (og stridende mod værelts standard lønrigt) at begrunde forbrugsskatterne med, at de vil „gavne opspargingen“ – som om det stimulerer opspargingen, at man fordyrer leveomkostningerne. Manifestets forslag på uddannelsesområdet er præget af de franske forhold, men der er ingen tvivl om, at gennemførelsen af en enbørsskole med vidtgående tilvalgsmuligheder samt generel indførelse af børnehaverklasser vil være egnet til i væsentligt omfang at reducere den sociale skævhed i rekrutteringen til de højere uddannelser også i Danmark.

På endnu et punkt, nemlig afskaffelsen af den militære værne-

pligt, ligger det franske radikale parti på linje med Retsforbundet, vi har bare, også her, været lidt tidligere på færd; vi har krævet det i halvtreds år. Men indførelsen af en „civilfjendeste“, hvor studenter skal beskæftige sig med giske opgaver og dermed altså „gøre nytte“, er ikke acceptabel som obligatorisk herhjemme, i det mindste ikke så længe uddannelsesstøtten er, som den er. Mange studerende får gennem erhvervsarbejdet tilstrækkelige sociale kontakter til andre befolkningsgrupper.

Med manifestets fortællers tidligere produktion og det franske radikale partis traditioner i erindring er det ikke overraskende, at der stærkt slås til lyd for dannelsen af Europas forenede stater med et folkevældt parlament, der kan tage „den amerikanske udfordring“ op og også bekæmpe de store internationale trusler. Man må give de franske radikale medhold i, at dette ville være et umiddelbart fremskridt fra det nuværende EEC med det restriktive Europa-parlament, dets bureaukratiske landbrugsoverhoger og dets ineffektive monopolpolitik. Men de franske radikale skylder os svar på, om de vil gå så vidt at forbyde enhver form for pris- og markedsaftaler og føre nøje kontrol med alle monopoliser.

Det bliver interessant at se, hvilke følger det radikale manifest får i Frankrig og andre vest-europæiske lande. I Danmark får det ingen konsekvenser. Vi har for travlt med at diskutere kildeskatens treknoprocent. – Helt idé- og målsætningsdækkende overlades til grupper af forskelle marxistiske trosenheder på vellestreløjs „overdrev“. Blandt ikke-socialister er der kun retsstatsfolk, der fører idepolitik. Det kan man li gengæld stole på, at vi vil blive ved med.

Id Christensen.
(1. Information).

D.S.B.

D. S. B. har drives forretningsmæssigt, og de lønsmæssige hindringer herfor nu fjernes, indtille Retsforbundets landsformand, Ib Christensen i en tale i Odense.

Ifølge de seneste opgørelser antyder Statsbanernes underskud 400 millioner kroner på årsbasis, uden at pensionsbyrden er medregnet, og uden at der er tale om normal forventning og afskrivning.

Dette bør ikke længere accepteres. D. S. B.s forpligtelse til at betjene trafiksvage egne er forældet i dag, hvor næsten alle kan skaffe sig selv befordring. Preset på statens finanser er stort nok i forvejen.

Danmark har en hårdere motorbeskæmning end de allerfleste andre lande, og kun en trediedel af provenuet går til vej- og broformål. Også af den grund kræver en moderne transportpolitik, at D. S. B. frigøres for sine underskudsgrivende forpligtelser mente Ib Christensen.

AAGE JOHANNESSEN:

Trafik for milliarder

En blit egentlig en ganske rar opfindelse, man sidder ganske bekvemt og godt beskyttet mod vind og vejr. Man kan flytte sig fra sted til sted når man har lyst med den hastighed, man ønsker, og ad den vej man finder mest interessant. Den kører ikke på skinner, så man kan tage en afstikker, hvis der er noget, man gerne vil se.

Det er derfor ganske naturligt, at der er så stor interesse for biler og bilisme, som tilfældet er. Trods den helt tøjesløse beskæmning, der finder sted af alt, hvad der har med motorer at gøre, sælges der mere end 100.000 biler om året, og snart sagt hver familie har én eller flere biler.

Staten har da også ydet noget til gengæld for alle de mange penge, der kommer ind gennem motorbeskæmningen. Vejnettet er udvidet og forbedret, og der er bygget og bygges stadig nye motorvejsstrækninger. Om noget kunne være sparet, hvis man ikke havde bundet sig til den optætningsse, at den østgående trafik skal følge nøjagtig samme linie gennem landskabet som den vestgående, er så et andet spørgsmål.

Alt i alt må det dog siges, at selv om vejnettet som helhed ikke er dimensioneret efter topbelastning og vel heller ikke skal være det, er forholdene for landdevstrafikken dog nogenlunde tilfredsstillende.

Andersledes ligger det med bytrafikken, hvor man forsøger at løse problemerne på samme måde som på landevejene. Gadernes kapacitet er øget og øges stadig, med enorme omkostninger og som regel med det resultat, at problemerne flyttes til et andet sted.

Man starter om morgenen og kører et par kilometer uden vanskeligheder, så holder der en kø på et par hundrede biler før en lyskurv og udsprer glatte luftarter til ingen nytte. Man kommer igennem, drejer til venstre, sætter en passager af og fortsætter ad en anden vej i stadig tættere kø, holder ved lyskurve, bidrager til luftforurening og kører til sidst i en uafbrudt bilke. Den anden passager sættes af, og man fortsætter ad smalle gader, hvor biler er parkeret i begge sider på det areal, der oprindeligt var beregnet til at køre på (man kan en bil sætte sig igenem) og når omsider frem.

På hjemvejen foregår det hele i omvendt rækkefølge. Sker det, at man kommer for skede at tænke lidt dybere over disse sam-

tærdsproblemer, kan man ikke undgå at komme til den konklusion, at bilen er et fuldstændig håbløst transportmiddel i bytrafik og specielt i storbytrafik.

Tænk bare, at hundrede tusind mennesker, hver gang de skal flytte sig fra et sted til et andet, medbringer mellem én og to tons stål, der er formået til at fyde mest muligt. –

Hver af dem skal kontrollere 50-800 hestekræfter på den snævre plads, der leveres ham af de andre trafikanter. Forbrændingsprodukter fra millioner af liter benzín sendes ud i atmosfæren. Det kan da ikke være fornuftigt.

Alligevel forsøger eksempelvis Københavns kommuner at løse trafikproblemerne med knæfald for bilismen. Der udføres og planlægges milliardinvesteringer i nye motorgader. Der indrettes parkeringspladser og huse til biler, der burde holde uden for byen. Og det koster alt sammen så meget, at byens borgere kunne køre gratis med de offentlige transportmidler for de samme penge.

Årsagen er blandt andet, at hver kommune inden for Storkøbenhavn tager sig af sine trafikproblemer og inder for de enkelte kommuner tager et organ sig af gader og veje, et andet af sportsvogns- og busdrift, og DSB tager sig af S-togene, men nogen samlet plan over, hvordan man vil flytte flere hundrede tusinde mennesker hver dag, eksisterer ikke. Der er tilgynnelende milliardbeløb til rådighed til at ofre på bilismens altor, men inden de gives ud, vil det vist være fornuftigt at overveje, om det fra et samlet trafiksynspunkt er en fornuftig anvendelse.

For få år tilbage var der forslag fremme om, at det skulle være gratis at køre med Københavns sporveje. Der er jo det fornuftige i forslaget, at man ikke konkurrerer på anden måde, kan man i hvert fald konkurrere på prisen.

For de kollektive transportmidler er jo ikke køreuredegyldige, hverken med hensyn til bekvemmelighed, hyppighed, hurtighed eller økonomi.

Hvis nogle af trafikmiljøerne blev brugt til at gøre de kollektive trafikmidler mere tillokkende, kan det være, at det samlede udbytte blev større.

Sporvejsnettet er så, om de nye kommunalbestyrelser kan nå frem til det samlemanglet, som hidtil har manglet.

Aage Johannesen.

VOR MÆNING

OM ANDRES MENING...

Sex på Rådhuspladsen

„Politiken“ beskæftiger sig i en sonligt problem at tale med borgerne om spørgsmål, der på så afgørende måde spiller ind i hvert enkelt menneskes liv. At en offentlig oplysningskampagne også er særdeles påkrævet over for unge, for hvem den har aktuel betydning, er iøvrigt væsentligt. De, der har mest behov for forebyggelse, forsommer den oftest. Der må moderne oplysningsmetoder til for at ændre på denne kendsgerning.

- Ikke sandt – man kommer til at tænke på „Politiken’s“ formalsparagraf: *Organ for den højeste oplysning*. Hvorfor i alverden vil „Politiken“ have os til at tro på, at det står så dårligt til med seksualoplysningen? Har bladet ikke kendskab til den voldsomme nedgang i fødselstallene, som pillens fremkomst har bevirket?

Hvis det altså skulle dreje sig om præventionen – men det er vel tanken for m. h. t. den *almindelige* formerings vækst, jorden over tyder alting på, at det klare uden justitsministerielle forklaringer vil blive en katastrofe. Hvorfor i alverden vil „Politiken“ have os til at tro på, at det står så dårligt til med seksualoplysningen? Har bladet ikke kendskab til den voldsomme nedgang i fødselstallene, som pillens fremkomst har bevirket?

Hvis det altså skulle dreje sig om præventionen – men det er vel tanken for m. h. t. den *almindelige* formerings vækst, jorden over tyder alting på, at det klare uden justitsministerielle forklaringer vil blive en katastrofe. Hvorfor i alverden vil „Politiken“ have os til at tro på, at det står så dårligt til med seksualoplysningen? Har bladet ikke kendskab til den voldsomme nedgang i fødselstallene, som pillens fremkomst har bevirket?

Hvis det altså skulle dreje sig om præventionen – men det er vel tanken for m. h. t. den *almindelige* formerings vækst, jorden over tyder alting på, at det klare uden justitsministerielle forklaringer vil blive en katastrofe. Hvorfor i alverden vil „Politiken“ have os til at tro på, at det står så dårligt til med seksualoplysningen? Har bladet ikke kendskab til den voldsomme nedgang i fødselstallene, som pillens fremkomst har bevirket?

Betyder ungdommen ikke noget?

– Vi opfordrer de nysgerrige Venstresgrupper til at tage hensyn til, hvad der tjener kommunen bedst, og ikke føle sig forpligtet til at fortsætte VKR-samarbejdet på det lokale plan. Det vil ofte medføre et brud med de konservative for at opnå en midtpunktsøgende, fremskridtsvenlig politik ledet af Venstre i de nye storkommuner

Sådan stod der i den resolution, Venstres Ungdom vedtog på Christiansborg, som har givet *BERLINGSKE TIDENDE* anledning til følgende kommentar:

Hvad Venstres Ungdom udtaler i en resolution, kan være lige så interesseløst, som hvad f. eks. Konservativ Ungdom eller Danmarks socialdemokratiske Ungdom finder det for godt at udtale sig om. De politiske ungdomsorganisationer har i en årække valgt at optræde med større selvstændighed i forholdet til deres partier med det resultat, at de glider mere og mere ud i et mør-

Om at ældes med honnør

På et lystsejlskæbne engang for mange år siden kunne man hver morgen i de tre dage, strævet varude, se en ældre herre gående sig som en mand i 30-års alderen. Skønt sine 75 år var han allerede på adskat som strævets unge sønneskold.

Gennem en årække var den gamle sejlsportsmand kendt og elsket for sin vithed og sit gode humør. Jeg var i 18 års alderen, og den gamle med det glade, nult ideal.

Straks i morgengryet blev der minustret i hans skude, der lå ved bolværket i den lille fiskerflække. Og snart efter så man den ældrende mand i løb gennem fiskerlejets landsbygade, – 3 km oppe i landet, vende han om og returnerede. Efter et tilstrækkeligt (og nødvendigt) pusterum sprang han i fiskerlejets klare vand fra den yderste mole, og tog sig en rask svømmetur.

For nu, og sikkert for mange andre, stod han som et lysende eksempel på, at man godt kan møde alderdommen med oprejst pande.

ger, og det endda allerbedst i de lande, hvor den udbredte analfabetisme forhindrer indbyggerne i at læse eventuelle annoncer om, hvordan det skal gribes an.

Man får mistanke om, at ikke alting kan have stået vel til i den radikale lederskribents hjem, for hvordan skal man ellers forklare, at han kun kan forestille sig oplysninger, pålidelige altså, om ren eller en stakkels lærer? Er danske forældre efter „Politiken’s“ mening lige glade med deres børns lykke, eller er de blot så dumme, at de ikke véd, hvad de skal sige til deres børn? Det må være enten – eller, men så skylder bladet os en forklaring på, hvorfor redaktionen kan gå ud fra, at de samme mennesker så skulle være annoncer i „Politiken“. Vi nægter at tro på, at forklaringen skulle være den formidabelt enkle, at hr. Thestrups annoncer selvfølgelig er betalte annoncer efter devisen „Noget må man da gøre for sine annoncer“. Ikke?

ke, hvorfra der hverken kommer inspiration eller indflydelse. I takt hermed har de også måttet af finde sig med tilbagegang i deres medlemstal.

Derfor er der ingen anledning til at luge højtideligt på den vedtagelse. Venstres Ungdom sendte ud søndag aften, og som er et skarpt angreb på Det konservativt Folkeparti. Udtalelsen tager sigte på de forestående kommunale valg, men har vel et mere generelt sigte, når den opfordrer til et brud med de konservative „for at opnå en midtpunktsøgende, fremskridtsvenlig politik.“ ...

De eneste, der har interesse i en sådan splitelse, er socialdemokraterne. Man kan godt være forvisset om, at et godt socialdemokratisk resultat ved kommunalvalgene af Socialdemokratiet vil blive udlagt som et vælgerønske om at komme af med den nuværende regering. Og får socialdemokraterne ikke en sådan opmuntring, vil de i hvert fald glæde sig over ethvert tegn på, at forholdet mellem de tre regeringspartier bliver dårligere. Derfor kan den demonstration, Venstres Ungdom gennemfører, blive et irritationsmoment for regeringspartierne. Selv om partilederne er kloge nok til at vide, at det ikke betyder noget som helst.

- Man kan godt i dybsindige stunder undre sig over, hvad vi egentlig skal med politiske ungdomsorganisationer, for alt i alt måtte det jo være mest rigtigt, at ungdommen går ind i de almindelige vælgerforeninger og derved den indflydelse, som deres mere livlige fantasi og holdbarhed i deres argumentation kunne føre til gennem en fornuftig debat med de lidt ældre.

Men når man ser, hvilken medfart de politiske ungdomsorganisationer generelt kan blive udsat for, fordi en enkelt tillader sig at tale sit eget parti og dets koalitionspartner imod, så bliver man klogere. Så forstår man, hvor ringe de unges politiske indsats vurderes i visse indflydelsesrige gammelmandspartier på højre fløj og dens presse, og at de unge er nødt til at organisere sig for at blive hørt.

At det så går lidt sløjt med

KRONIK

At
forfatteren Thor Anker

stadig bliver mere og mere engstelig. Jo, det kan godt være trædiede at blive gammel.

Men nu mellemstadierne? De er mange, og de er stærkt varierende.

Der er den gamle dame, som hver søndag får besøg af børn og børnebørn. Skønt pensionen er lille, kan der alligevel spares op. Der er ikke en søndag, hvor den gamle dame ikke har småpresenter til slægtens yngste. Disse søndage er uginselig clou for begge parter, visitmodtageren og de besø-

Forfatteren THOR ANKER beskæftiger sig i „Vejen Frem’s“ kronik med alderdommens problemer, sit udgangspunkt tager han i en ungdomsoplevelse, der gjorde et stærkt indtryk på hun – så stærkt måske, at hans optimistiske vurdering af at ældes „med honnør“ skriver sig fra morgentimerne i den lille fiskerby.

gende. Farmor stråler omkap med ungerne. Lille Birte på 5 år har – egenhændigt – bæklet et sæt grydelapper. Preben på ni år har snekkereuret i sin fars hobbyrum. Resultat: en skammel til farmors

gerdatter: „– Det er nu alt for flot, min pige.“ Så solbestrålet går det ikke for alle.

Der er familier med krig i. Når det besluttes at aflægge besøg på

medenstilslutningen er en anden sag. Det behøver ikke at skyldes standighed, men skyldes måske snarere, at de alt for længe har fungeret som dikkende lammeha-

ler på moderpartierne, uanset hvilke rævestreger disse har fundet på. Det har nok heller ikke gjort det bedre, at ungdomsorganisationernes ledere ofte har optrådt som komiske karikaturer af partiernes koryfæer og alt for tydeligt har afsløret deres personlige ambitioner.

Vi forstår egentlig godt VI’s bekymring for den borgerlige blokpolitik, ensidig og ineffektiv som dens socialistiske forgænger. Den slags er ikke noget for en ungdom, der vil noget. Hvornår har vi forresten hørt fra KU, RU og DSU? Noget, der var værd at høre på?

Bygevirksomheden i 1969

I 1969 blev der i hele landet påbegyndt 10,3 mill. m² etageareal mod 8,5 mill. m² i 1968, en stigning på 22 pct.

Boligbyggeri steg med 33 pct., og erhvervsbyggetal med 16 pct., mens påbegyndelsen af ikke-erhvervsjendomme gik tilbage med 14 pct.

Det påbegyndte boligbyggeri omfattede 53.928 lejligheder i 1969 mod 44.416 i 1968, en fremskud på 21 pct., og 65 pct. af lejlighederne lå i enfamiliehus, herunder række-, kæde- og dobbelthuse samt tofamiliehus, mod 52 pct. i 1968.

Boligbyggeriet gik i 1969 frem med 18 pct. og erhvervsbyggeriet med 4 pct. Udtrykt i antal lejligheder steg det fuldtørrede boligbyggeri med 11 pct. fra 44.710 lejligheder i 1968 til 49.592 i 1969, 58 pct. af lejlighederne lå i enfamiliehus m. v. mod 53 pct. i 1968.

Antallet af lejligheder under opførelse pr. 31. december 1969 var 61.927 mod 57.582 pr. 31. december 1968.

De gables Hjern, siger husets herre: „Jeg tar ikke med, jeg gider ikke, og jeg skal også til fodboldkamp senere på eftermiddagen.“

Og der er steder, hvor det hele bliver provokeret og ender i det sædvanlige søndagsskænderi: „Du véd, at jeg aldrig har sat pris på min svigermor. Hendes evindelige irettesættelser og utalelige korrigeren er fædendiskemig ikke til at holde ud.“ Husets frue siger: „Det er over to år siden, du har besøgt mor.“

„Jeg véd det, jeg véd det, jeg til hendes begravelse, men heller ikke før.“

Efter denne ordduel bliver der mere skanderi – og grad og tænder glidser. En gammel kvinde og en stude svigersøn har aldrig kunnet finde hinanden. Hun har selv skyld i, at hendes olum er blevet forgiftet, og han – når han bliver gammel, bliver han så en stude, sør og unedgørlig knark?

„Ah, hvor er det synd at spille det, „der faktisk ku’ vær’ så godt.“

Men i det sidste tiar er der ved at opstå noget, der med voksende styrke kan dæmpe op og være bolværk mod den meningsløse krig om bagateller, som nedbrøder det, hvor der dog især burde være sammenhold – i familien.

For pensionisten er der nu så fordelagtige rejsenal til så små priser, at det er nødvendigt at bruge det forslidte ord: *eventyrlig*. For 1969’ernes folkepensionist er det da helt utrolige mulig-

Bekendtgørelse

om

kandidatlister ved valg til Københavns
amtsråd

den 3. marts 1970

A. (Socialdemokratiet)

1. Undervisningsinspektør Ib Juul, Herlev.
2. EDB-chef Per Kaalund, Rødovre.
3. Journalist Tove Smith, Søborg.
4. Scenefunktionær Kurt B. Madsen, Glostrup.
5. Fuldmægtig Georg Ingvaldsen, Vedbæk.
6. Borgmester J. Eliskær-Hansen, Kastrup.
7. Kommunalsekretær Preben Lassen, Ballerup.
8. Kontorchef Helge Madsen, Gentofte.
9. Grovsmed Erik Davidsen, Hvidovre.
10. Sektionsleder Leif Villy Andersen, Bagsværd.
11. Portør Jacob L. Hansen, Hedehusene.
12. Husmoder Ruth Toxværd, Jeppesen, Rødovre.
13. Ejendomsfunktionær Hans Pedersen, Lyngby.
14. Byplanfunktionær Søren Rasmussen, Kastrup.
15. Socialrådgiver Lis Foltved, Skovlunde.
16. Borgmester Kjeld Rasmussen, Brøndbyerne.
17. Toldkontrollør Per Eliskær, Herlev.
18. Universitetsinspektør Kaj L. Westergaard, Glostrup.
19. Videnskabelig assistent Henning Kristiansen, Herlev.
20. Tilysningsforende, fru Gunna Christensen, Lyngby.
21. Underbrandnæstør Karlo Kryger, Gentofte.
22. Vognmand Knud Pedersen, Brøndby Strand.
23. Arkitekt Torben Jensen, Kastrup.
24. Børnehaveleder Inger Schall-demosé, Bagsværd.
25. Sporvejsfunktionær Jørn Christiansen, Hvidovre.
26. Driftsbestyrer Hans Pedersen, Ballerup.
27. Advokat Bent Osborg, Rødovre.
28. Konsulent Herluf Rasmussen, Hvidovre.
29. Politiasistent Christian Søberg, Søborg.
30. Egningskonduktør Poul Hansen, Brøndby Strand.
31. Overassistent Elly Glad Nielsen, Dragør.

B. Det radikale Venstre

1. Hospitalsinspektør Ole Koch, Glostrup.
2. Ekspeditionssekretær, cand. merc. Erik H. Krog, Vedbæk.
3. Skoleinspektør Jørgen Skotte Hansen, Bagsværd.
4. Fru Karen Richter, Søborg.
5. Cand. scient. Erik Bonnerup Nielsen, Ballerup.
6. Handelspartner Viggo Henriksen, Tåstrup.
7. Landsdommer Jørgen Svendsen, Lyngby.
8. Lægesekretær Ester Petersen, Rødovre.
9. Socialrådgiver Helga Ottosen, Hvidovre.
10. Fru Annelise Frølich, Hareskovby.
11. Toldprubemester Herluf Hoelgaard, Kastrup.
12. Børnehaveleder Bente Woh-jert, Brøndby Strand.
13. Arkivar, cand. mag. Sigurd Rambusch, Rødovre.
14. Regnskabschef Andreas Damm, Herlev.
15. Assistent Ole Golbert, Albertslund.
16. Vagtspektør Eyvind Elle Thomsen, Dragør.
17. Fru Inger Baunsgaard, Bagsværd.
18. Redaktionschef Holger Knudby, Ballerup.
19. Repræsentant Erik v. Benzon, Glostrup.
20. Redaktør Willy Andersen, Dragør.
21. Byretsdommer Inger Margrethe Pedersen, Bagsværd.
22. Rektor Erling Rossing, Charlottenlund.

C. (Det konservative Folkeparti)

1. Administrationschef Poul Steenholm, Lyngby.
2. Borgmester, major Olaf Beck, Værløse.
3. Landsretsassagfører Jørgen Gotfredsen, Gentofte.
4. Fru Valborg Olsen, Gladsaxe.
5. Direktør, civilingeniør Johs. Røvsing, Rødovre.
6. Civilingeniør, oberstløjtnant Finn Jørgensen, Lyngby.
7. Borgmester Poul Hansen, Værløse.
8. Viceskattedirektør Bent Kristensen, Gentofte.
9. Gartnertejer Poul Hoe Larsen, St. Magleby.
10. Fuldmægtig, cand. jur. Erik Bremholm Jørgensen, Brøndbyerne.
11. Disponent, cand. polit. Ole Stehr, Lyngby.
12. Direktør, ingeniør Ib Fosner, Gladsaxe.
13. Cand. polit. Else Dyrberg, Gentofte.
14. Fru Marie-Louise Sort, Søllerød.
15. Borgmester Flemming Jensen, Heje Tåstrup.
16. Fru Tove Topp-Jørgensen, Hvidovre.
17. Skoleinspektør H. Fisker Sørensen, Herlev.
18. Grosserer Hans Riber Bertelsen, Ballerup.
19. Luftfartkontrollør Arne Wedege, Tårnby.
20. Civilingeniør Chr. Kongsted, Gentofte.
21. Stud. techn. Karsten Lunøe, Søllerød.
22. Politiasistent K. A. Jeilman, Gladsaxe.
23. Borgmester, cand. jur. Fr. Aa. Elmerkjær, Glostrup.
24. Ekspeditionssekretær Jørgen Gram, Hvidovre.
25. Møbelhandler Sv. B. Slotsnaa, Rødovre.
26. Servicemonter Niels P. Ravn, Ballerup.
27. Fru Inger Møller Jensen, Dragør.
28. Stud. mag. Viggo Fischer, Gentofte.
29. Civilingeniør H. Rindorf, Lyngby.
30. Snedkermester Svend E. Lunddahl Jensen, Gladsaxe.
31. Fru Ellen Lunde Christensen, Hørsholm.
32. Stud. polit. Poul Juul, Brøndbyerne.
33. Ingeniør Peder Tang, Rødovre.
34. Fru Agnete Hasner, Gentofte.
35. Møbelhandler Hans Kjær, Lyngby.

D. (Venstre)

1. Administrationschef, cand. jur. Viggo Hauch, MF, Vølle.
2. Direktør Erik Fabrin, Albertslund.
3. Forpagter Poul Andersen, Værløse.
4. Landsretsassagfører Poul Glarnø, Ballerup.
5. Fru Else Stif, Gentofte.
6. Direktør K. Thal-Jantzen, Charlottenlund.
7. Afdelingsleder B. Neerstrand, Bagsværd.
8. Landsretsassagfører E. Hylle-høj Pedersen, Hvidovre.
9. Husholdningskonsulent, frk. Jette Winsløv, Herlev.
10. Forretningsfører Egon Wagner Jensen, Kastrup.
11. Generalsekretær, cand. polit. Niels Hoff, Vedbæk.
12. Proprietær Helger Strange, Hedehusene.
13. Civilingeniør K. Kristiansen, Gentofte.
14. Møbelhandler Axel Kristensen, Søborg.
15. Løjtnant Fl. Cramer Larsen, Hvidovre.
16. Konsulent Jørgen Skorstengaard, Rødovre.
17. Direktør Alf Torp-Pedersen, Hellerup.
18. Major Poul Erik Juul, Dragør.

E. (Danmarks Retsforbund)

1. Major P. Westergaard, Dragør.
2. Fru Lis Starcke, Lyngby.
3. Forstander John Carl Lange Jacobsen, Kastrup.
4. Statsaut. ejendomsnægler Grete Lausen, Brøndbyvester.
5. Indkøbschef Svend Sørensen, Brøndby Strand.
6. Viceskoleinspektør Aage Gøtting, Holte.
7. Skibsinnspektør Regnar Bang Christensen, Gentofte.
8. Fuldmægtig Aage Johannesen, Virum.
9. Repræsentant Helga Søltan, Albertslund.
10. Ingeniør Frithjof Bertram Mortensen, Søborg.
11. Gartener Ove Johs. Hansen, Glostrup.
12. Fuldmægtig Agnar Christensen, Hvidovre.
13. Skoleinspektør Gudmund Frølich Hansen, Herlev.
14. Urmager Knud Berg-Hansen, Herlev.
15. Civilingeniør Jørgen Bruus, Hvidovre.

F. (Socialistisk Folkeparti)

1. Teknisk tegner Poul Kamp, Rødovre.
2. Kontorchef, cand. jur. Bengt Børsen Hansen, Herlev.
3. Kontorchef, cand. polit. Hans Westerberg, Rødovre.
4. Redaktør Børge Trolle, Gladsaxe.
5. Sekretær Berit Durløv, Hvidovre.
6. Smed Knud O. Bendtsen, Gladsaxe.
7. Topograf Viggo Munnann Jensen, Værløse.
8. Assistent Grethe Ejerring, Maler Ib Groth, Tåstrup.
9. Planlægger Viggo Mühl-dorff, Dragør.
10. Husmoder Hedvig Petersen, Glostrup.
11. Sygeplejerske Grethe Boe Jensen, Brøndbyerne.
12. Lærer Bent Johansen, Bertslunde.
13. Lægesekretær Ulla Stenbæk, Tårnby.
14. Sekretær Birthe Kate Strøm, Hvidovre.
15. Kartograf Ove Larsen, Søllerød.
16. Maler Ib Groth, Tåstrup.

K. (Danmarks kommunistiske Parti)

1. Forlagsleder Per Kristensen, Hvidovre.
2. Fagforeningsformand Jørgen Jensen, Lyngby.
3. Fagforeningsformand Harry Osborn, Gladsaxe.
4. Overlærer Michael Odders-hede, Herlev.
5. Overlærer Else Galle, Hvidovre.
6. Jord- og betonarbejder Henry Aksel Henriksen, Brøndbyvester.
7. Annuensis Ole Høst, Albertslund.

Y. (Venstresocialisterne)

1. Cand. oecon. Svend Rehling Sørensen, Hvidovre.
2. Regnskabsfører Aage Jørgen Fibæk, Lyngby.

Valgbestyrelserne for samtlige kommuner i Københavns amtsråd, frevs, den 25. februar 1970.

DRU-kursus

MOTIVER I U-LANDS-HJÆLPEN - imperialisme eller næstekærlighed?

Om dette meget interessante og aktuelle emne indbyder DRU til week-end-kursus d. 7. og 8. marts på Shapton Færgesø ved Juels-minde.

Herover Eustier Larsen i en rolle, han kender til herudstøst. Af en eller anden grund vælges han ofte til at bistå lyk-kens gudinde, når et lotteri skal trækkes. Denne gang foregår det på et ny Teater, men det er vel næppe på den måde. Knud Poulsen finder „Tagehorne“s afsløser.

de program, er det i meget høj grad lykkedes os at få fat i kapa-citeter som forretningsholdere. Man bedes derfor agilere for god tilslutning.

PROGRAM:

Lørdag den 7. marts
Kl. 14-15: Ankomst.
Kl. 15.00-18.00: „Sådan ser moti-verne ud set fra u-landene“ ved mag. scient. Frederic Nartey. (Nartey er inge-niør ved Københavns universitet og taler flydende dansk).
Der er naturligvis gruppear-bejde og diskussion efter fo-redraget.

Kl. 18-19: Aftenmad.
Kl. 19-22: „Sådan ser motivetne ud, set fra dansk eksport-industris side“ ved ambassa-dør, direktør Vandel Petersen. (V. P. har gennem en længere periode været am-bassader i Brasilien, derefter direktør for Industrisønder-fonden for Udviklingslandene og er kendt for at have „sine meninger“ om u-lands-hjælpen. Vandel Petersen del-tager fra kl. 15 og vil altså også yde et bidrag til diskus-sionen efter Nartys indlæg).
Efter Vandel Petersens op-læg er der gruppearbejde og diskussion - afbrudt af en kaffepause.

Kl. 22-?: Kammeratligt samvær på vor vanlige muntre og hyg-somme facon.

Søndag den 8. marts

Kl. 8-9: Morgenmad.
Kl. 9-12: „Sådan ser motivetne ud, set fra humanistisk hold“ ved redaktør ved Kristeligt Dagblad, Jens Ravn Ole-sen. Ravn Olesen har rejst meget i u-landene, så vi kan være sikre på såvel god in-formation som diskussion.

Kl. 12-13: Middagsmad.
Kl. 13-15: Film og drøftelse af „vore egne sager“.

Altå slut op om kurset. Lad os sammen fejre kommunalvalgene den 7-8. marts på Shapton Fær-gesø.

Tilmelding til Kjeld Andersen, Høstrupsvej 13, 3400 Hillerød - Telf. (03) 26 45 54 kl. 8-9 og 17-19.

Kjeld Andersen.

Når De har læst

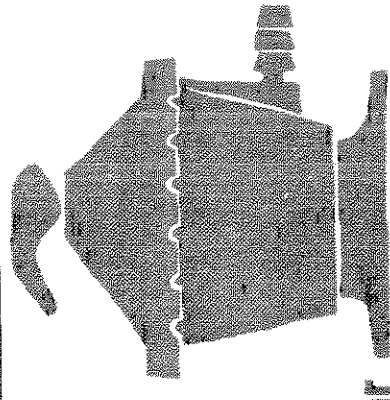
„Vejen Frem“;

vil Deres næbo

måske være

interesseret

i at læse det

Kun Kosangas har

STIKKERHEDSHAT

Kosangas

meest moderne

Det danske Kosangas-system anven-des i dag i mere end 50 lande over hele kloden. Kosangas-flåden - ver-dens største gastankerflåde - vider det danske flag på alle 7 verdenshave. Der er mange årsager til Kosangas-systemets succes. En af dem er, at kun Kosangas har sikkerhedshat!

Kommunevalget

Demokrati på arbejdspladsen er et krav, der lyder stedse stærkere, selv om vi næppe når til, at lønmodtagerne også vil tage et økonomisk medansvar.

Det kan derfor forventes nærtkeligt, når antallet af folkeafstemninger med baggrund i de af folketingset vedtagne love ikke har været større. Flere folkeafstemninger må være ensbetydende med et aktivt og direkte folkestyre, så meget mere som adskillige spørgsmål ikke med rimelighed bør afgøres ud fra partipolitiske synspunkter.

Interessen for det kommunale selvestyre vil afgjort blive større, om der på kommunalt plan kom folkeafstemninger, offentlige høringer af kommunalbestyrelserne o. s. v.

Hvis det skal have nogen mening, at tale om kommunalt selvestyre, må kommunerne også selv betale for de afholdte aktiviteter, men må blot håbe på, at regeringen har haft en så heldig hånd ved kommunalreformen, at de enkelte primær- og sekundærkommuner har fået samme økonomiske vilkår, for ellers går vejen over tilskud til vanskeligt stillede kommuner. Og denne vej er ikke ønskelig at betænde i større omfang, da den altid vil begrænse det kommunale selvestyre.

Retshorbundet forlanger også orden i den kommunale økonomi. En første forudsætning for dette er, at der findes en nøje prioritering såvel af de kommunale opgaver, således at man ikke fra tid til anden kommer til at disponere i blind.

Retshorbundet mener lovligt, at det er en forudsætning for orden i den offentlige økonomi, at grundskylden kommer til at indgå med større vægt også i den kommunale økonomi.

En forhøjet grundskyldprocent vil automatisk nedsette de kommunale indkomster og komme et ehvevsskatteproblem i købskraft.

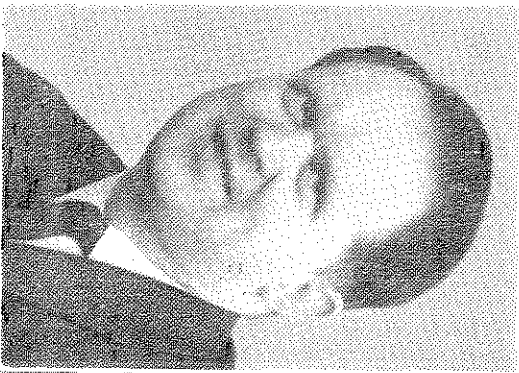
For mennesket, der går på pension, må der gennem beskatningsregler sikres disse, at de kan blive boende i deres en- eller tofamiliehuse.

Kommunerne må have ansvaret for, at der til stadighed er tilstrækkelig mange byggegrunde til rådighed i byernes periferi. Kommunerne bør fortsat købe jord op og kan udbyde denne på jordrentevilkår, således at de fortsatte og enorme værdistigninger kommer endog.

HAVE-CHRYSANTHEMUM
30 stk. planter i nyere og helt nye sorter og skønne farver sendes for 10 kr. portofrit mod bestilling snarest, 20 stk. kr. 7,50.

"ATTENDAL", Holmstrup st.
HAGSTRØM
Symaskiner
Østergade 20 - Hillerød
(03) 2615 78

BØRGE BOESEN
Danske og udenlandske bøger
B. T. CENTRALEN
Byen 2550

*Ikke end polit.
Ole Flindt.*

mer samfundet og ikke blot den enkelte til gode.

Det må steds være de politiske organers opgave at varetage heldens tarv. At varetage snævre særinteresser koster dyrt og der er ikke andre end den øvrige del af befolkningen til at betale.

På hospitalsområdet må der sikres alle, at de får den bedst mulige behandling. Dette er et alment menneskeligt krav. Når vi idag ved, at hospitalsdrift og hospitalsskæg er dyrt, må der findes en planlægning sted, der til enhver tid sikrer den mest effektive udnyttelse.

På uddannelsesområdet kan til-

svarende synspunkter gøres gældende. Vi skal ikke have overfyldte klasser, det giver ikke nogen stor effektivitet og heller ikke nogen stor menneskelig kontakt mellem elever og lærerpersonale. På den anden side må der også toges hensyn til, at undervisningsudgiften stiger voldsomt med en faldende klassekvotient.

Retshorbundet vil i kommunalpolitikken tage stilling fra sag til sag. Et fast flertal i kommunalbestyrelsen er med til at svække folks interesse for det kommunalpolitiske arbejde.

Ole Flindt

(„Politisk Kampas" i Vendsyssel Tidende)

„Stigende købekraft vil straks blive inddraget"

Saledes stod det med store typer på forsiden af „Jyllands-Posten" i onsdags, og der er da også god grund til at glæde sig over, at regeringen nu er kommet til fornuft.

For det kan vel ikke betyde andet, end at man nu endelig vil til at inddrage renten af den fornuftige gevinst på 57 milliarder kr., som Danmarks jordejere i og omkring byerne har fået i kraft af, at vi alle investerer i disse om-

Forenings- og kredsmeddelelser

Meldteleser, som ønskes optaget i bladet, sendes til: **Medlemssekretariatet, Landseksretariatet, Ved Strandens 8, 1061 Kbh. K. Telf. Mørnu 4541 og 4542.**

Kontorud: Mandag-tirsdag 10-14, lørdag lukket.

Danmarks Retshorbund, Landseksretariatet,

Vilje til samarbejde!

Retshorbundet i Brøndby-øster har udsendt følgende folketidende:

Vilje til samarbejde!
Retshorbundet i Brøndby-øster har udsendt følgende folketidende:

Det er et spændende kommunvalg, der skal finde sted den 3. marts - spændende fordi valget i langt højere grad end tidligere kommunvalg vil blive landspolitisk præget gennem den nye opdeling af landet i 14 storamter og 278 stor kommuner.

Løst for Brøndbyerne er valget spændende, fordi det vist kan betragtes som givet, at flertal af de to store partier vil opnå rent flertal i den nye kommunalbestyrelse. Dette betragter Retshorbundet som et gode, idet det vil tyngge kommunalbestyrelsen til at samarbejde.

I denne situation kan de mindre partier opnå stor indflydelse. Retshorbundet kan love såvel vælgere som de andre partier et loyal og sagligt samarbejde, når partiet efter valget bliver repræsenteret i kommunalbestyrelsen. Retshorbundet vil arbejde for at udbygge demokratiet, bl. a. ved udvidet adgang for personer og partier udenfor kommunalbestyrelsen til at indbringe i udvalgene og evt. fremsende forslag. Ved vigtige spørgsmål bør afgørelsen lægges ud i folkeafstemning, og endelig bør det være en selvfølge, at der kun i undtagelsestilfælde

råder og derfor efterspørger den ne jord stærkt.

Alene siden retsstatistikkene gik ud af folketilling i 1960, er byjorden steget med 50 milliarder = 5 milliarder om året = 570.000 kr. i TIMEN. Sætter man forsigtigt renten til 7 pct., bliver det en arbejdsfri lønbetaling på 380 millioner om året til nu ca. 4,7 milliarder kr., som vi alle hvert år må betale gennem forhøjede omkostninger især på hus- og butiksløjer og renter, uden at landet tilføres værdi for den flade ør.

- Ren og skær inflation! I stedet for at overføre de 4,7 milliarder til skatteletelse har vi ladet byjordejerne beholde disse penge arbejdsfri, og samtidig har vi fundet os i, at politikerne

plukker os for de penge, vi rigtig og retfærdig har tjent gennem arbejde og produktive investeringer. Vi har betalt TO GANGE, har vi! Men nu skal det altså også være slut - nu skal den arbejdsløse købekraft fra jordpristigningerne inddrages og bruges til skatteletelser (det er jo en falsk kapital ikke længere skal ødelægge den økonomiske balance og dermed - på langt sigt - samfundets stabilitet).

Derfor er jeg glad sammen med „Jyllands-Posten". For det kan da vel ikke endnu engang bare være den PRODUKTIVE ind-

skovlaved Ejnar Pedersen, Skovping (i „Jyll. Posten").

Kandidat-opstillinger

BRØNDBYERNE

- Indkøbschef Svend Sørensen.
- Brøndby Strand.
- Statseks. ejendomsnægler fru Grete Lausen, Brøndbyvester.
- Elektriker Jørgen Forsberg, Brøndbyvester.
- Erghelrapport tårken Ellen Petersen, Brøndbyvester.
- Dyrepasser Erik Jørgensen, Brøndbyvester.
- Børnehavslærerinde fru Kirsten Bandholm Hansen, Brøndbyvester.

BRADSVALGET I TØNDER STORKOMMUNE

- Mejerlejer Selge Pedersen.

Nørre Djurs kommune

Nørre Djurs kommune ligger på Norddjursland og er en del af Grenåkredsen. Vi blev storkommune i 1966, det er altså det andet kommunalrådsvalg, kommunen oplever. Kommunen strækker sig over et meget stort område og har ca. 8000 indbyggere, fordelt over ca. 25 småbyer.

Vi har 16 aktive vækststatsfolk og bestræbte på denne baggrund for i måned siden at indkalde til et valgformode. På dette møde, som har været refereret her i bladet, dannede vi en vælgerforening, der fungerer som en integreret del af kredsen. Samme aften opstillede vi fire kandidater, tre mænd og en kvinde, vi samlede 9 villige stillere og valgte en tre-mandsbestyrelse for vælgerforeningen.

Siden har vi holdt to møder, hvor tre-mandsbestyrelsen og kandidaterne i enkeltbejder har tilrettelagt valgprogram og valgkamp.

Da det er meget smukt med penge (vi har en valgfond på ca. 50 kr.), opgav vi hurtigt at spille i annoncer. Dermed planlagde vi en kampagne med løsebreve. Vi har to lokalaviser, og disse aviser vil få tilsendt et løsebreve hver uge indtil valget. - Indtil nu er alt lykkedes. Vi er tre, der skriver!

Søndag den 22.-2. sætter vi plakater op. Vi har købt 15 (Sjofit med ...) desuden har vi selv lavet 15 - 10 store og 15 små.

Disse plakater vil blive sat op i de største landsbyer med afstemningssteder samt på strategisk vigtige steder! Vi er fire om dette job. I forvejen er plakaterne

KLIP TIL BLADETS KANT

VEJEN FREM

☐ **Aarsabonnement 52 kr.**
☐ **Kvartalsabonnement 15 kr.**

Sæt kryds ved de ønskede

Navn: _____
Silling: _____
Postadr: _____

Tryksag

Kan nedlægges i postbrev i kassene

56

VEJEN FREM

**Kroghsuaade 1,
2100 København Ø.**

Danmark kunne være et skattemæssigt Tivoli

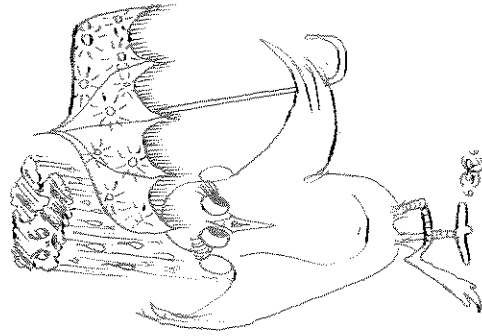
I „Jyllands-Posten“ har N. F. S. Jensen, Kværndrup, skrevet om det devaluerede ejendomsretsbegreb:

Hvis ikke en borgers juridiske ejendomsret er i overensstemmelse med moralsk ejendomsret, har det ikke noget med ret at gøre, men udgør en særret – et monopol. – Hvad et menneske skaber gennem sit arbejde (lands- og håndsl.), har han moralsk ejendomsret til, og den bør respekteres af enhver borger – og af staten, som består af enkelthverger, der ingen ret har til at tilvende sig andres arbejdsudbytte. Kun på dette grundlag kan et frit retssamfund bygges. Men hvad ingen enkeltperson har skabt, har vi alle en moralsk liggeret til. Jordrenten er derfor den enkelte borgers betaling for råderet over noget, vi alle har liggeret til, og er statens naturlige indkomst.

Det forstod de gamle: I min barndom (født 1883) hvilede praktisk talt alle samfundets udgifter på jordværdien i form af hartkornsskat, tiende og naturafydelser. Og Danmarks største reserørde, A. S. Ørsted, siger, at „ingen kan sige sig at være ret ejer af sin jord, før han har betalt den afgift, staten af hensyn til samfundets tarv finder det fornødent at pålægge. Det var også dette middel, Reventlow brugte til at genrejse Danmark, da det lå i den groft, hvori vi nu igen ligger.“

1903 brød man dette hærdevundne princip, skærkede jordens samfundsskabte værdi til privatpersoner (spekulationskapitalen), idet man afviklede hartkornsskatte gradvis gennem 20 år. Derfor er det hele nu et rødt, og begrebet ejendomsret er devalueret, så M. Gregersen ikke kan se, hvor skellet går stat og borger imellem. Vi tilhængere af det gamle system vil have dette forhold ændret og foreslår derfor, at man gæmmer en grundstignings-skyld inddrager til samfundet renten af den grundværdi, der

Ugens hak

Den 3. mulighed? - Nej, den eneste! - og ikke et andet om Sophus.

opstår fremover, og gennem en periode som ved afviklingen af hartkornsskatten fører renten af den nu eksisterende jordværdi tilbage til samfundet igen.

M. Gregersen vil helst ikke tro, at justitsminister K. Thastrup har udtalt sig som af mig anført: Jeg må så henvise ham til at se „Politiken“ for 26.-4.-69. Han mener heller ikke, der er gode forhold i de kommuner, der „har de højeste grundskyldspromiller“. I en sådan kommune undersøgte man skatteforholdet under henholdsvis lav og høj grundskyld, og resultatet blev, at også de borgerlige partier i rådet stemte for den høje grundskyld, det er dog et fingerpeg. – Jeg mener ikke som M. Gregersen, at byggegrundene er blevet „skandaløst dyre“. Men skatterne og renterne er blevet skandaløst dyre, thi det er da klart, at når samfundet ikke får den rente, som K. Thastrup siger

De produktive årgange – presses –

„Vi står måske foran et oprør af de erhvervsaktive“, spåde Retsforbundets landsformand, Ib Christensen, på et møde i Rønnede den 15. februar.

„Med stadig flere unge underlængere og mere kostbar uddannelse end nogensinde og med et stærkt voksende antal ældre, der nu alle får fuld folkepension, og for hvem en tillegspension påtrænges, er de produktive årgange ved at komme i klemme.“

De erhvervsaktive har oftest egne børn i skole og uddannelsesinstitutioner, mange af de yngre sidder med høje boligudgifter og andre etableringsomkostninger, og nu falder skattebyrden centner tungt på dem. Alene i det sidste tiår er den andel, der offentlig beskæftiges af arbejdsudbyttet, steget fra godt en fjerdedel til op mod halvdelen.

Alene hensynet til dem, der skal skøbe pengene hjem, nødvendiggør en prioritering af de offentlige opgaver, indbefattet en nyvurdering af, hvilke opgaver fællesskabet skal løse, og hvilke opgaver borgerne, deres organisationer og erhvervene selv må klare.

Da Folketingets partier har svigtet totalt på dette område, er jeg sikker på, at kommunalvalget vil manifestere øget tillid til Retsforbundets evne til at prioritere opgaverne, sluttede Ib Christensen.

NÆSTVED STORKOMMUNE

1. Assistent Ole Løvland Pedersen.
2. Gårdejer P. J. Pedersen.
3. Brødforhandler Olaf Nielsen.

tilhører os alle, må der udskrives større skatter, og når grundkøberne skal skaffe kapital for at få grund i stedet for at overtage den på grundrentevilkår uden udbetaling, så bliver efterspørgselen efter lånekapital unaturligt stor, og renten drives op.

Jeg håber, jeg med dette indlæg har klaret noget for M. Gregersen og læserne angående begrebet ejendomsret, og mangler der endnu noget i forståelsen, så tag en aften i Tivoli. Der kan De mere Dem for en billig penge og samtidig få et indblik i, hvordan grundskylden virker. Tivoli ligger nemlig på grundskyldsjord. – „I Karstensens dage“ tilbød man ham grunden for en ringe sum (vist nok 22.000 rigsdaler), men han fortrak at være lejer, og derfor ejer Københavns kommune i dag grunden – og indkasserede (iflg. Politiken) 3,3 mill. i leje for året 1969. Havde Karstensen købt, ville hans efterkommere have indkasseret dette beløb, og Københavns kommune havde måttet udskrive 3,3 mill. mere i skat.

Ville det nu alligevel ikke være retfærdigt – og dejligt, om hele Danmark skattenæssigt var et Tivoli, så kunne vi måske nå der-til, at vi kunne nøjes med at betale vor skyld (grundrenten) og slippe for skat!

GOØR NOGET!

FORNUFTIGT!

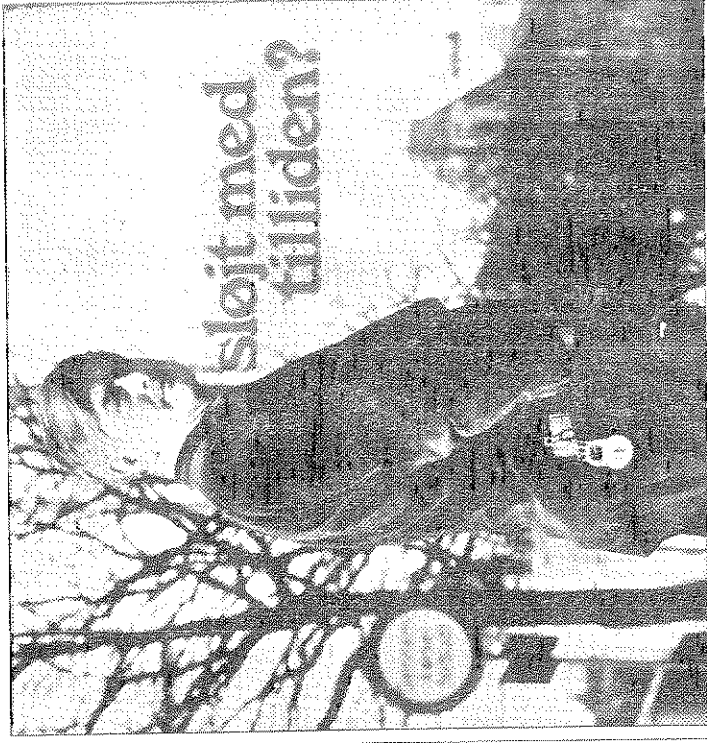
stem på Retsforbundets liste E

VEJEN F R E M

RETSPOLITISK UGERLAD

36. årgang – Nr. 9 – 28. februar 1970

Den 3. marts

stem E ind Retsforbundet den 3. mulighed